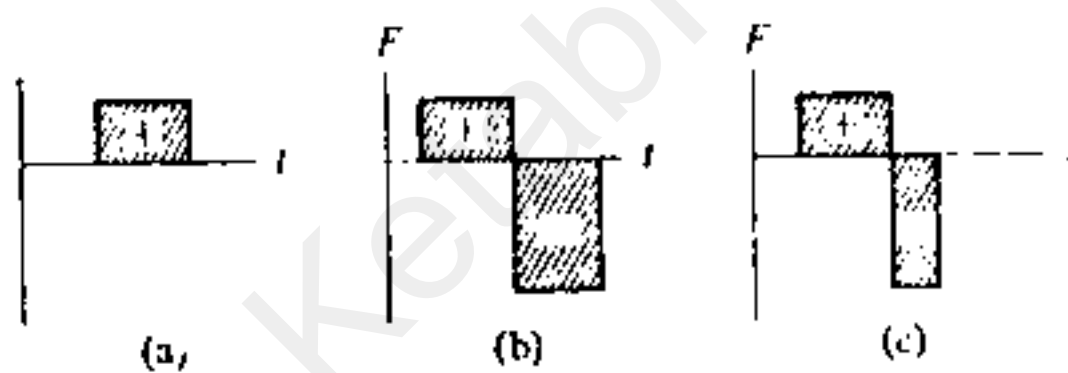


را میتوان مطابق شکل ۲-۸ که در آن نیرو تابعی از زمان است با روش رسم نشان داد .
 سطح زیر منحنی در فاصله t_1 و t_2 برابر ضربه نیروی F است .
 هر گاه ضربه مؤثر بر جسم مثبت باشد اندازه حرکت جسم، افزایش و چنانچه منفی
 باشد اندازه حرکت کاهش می یابد . هر گاه ضربه مؤثر بر جسم برابر صفر باشد اندازه حرکت
 ثابت میماند .

مثال ۱- تغییر اندازه حرکت حاصله از عمل نیروهای زیر را بدست آورید . (a)
 نیروی ثابت $10n$ بمدت دو ثانیه در امتداد x ها بطرف راست بر جسمی اثر میکند .
 (b) بر جسم نیروی ثابت $10n$ بمدت دو ثانیه در امتداد محور x ها بطرف راست اثر میکند
 سپس بمدت دو ثانیه دیگر نیروی $20n$ بطرف چپ بر آن وارد میشود . (c) جسم بمدت دو
 ثانیه تحت اثر نیروی $10n$ بطرف راست و سپس بمدت یک ثانیه تحت اثر نیروی $20n$
 بطرف چپ قرار میگیرد . در شکل ۳-۸ این نیروها بصورت توابعی از زمان نشان داده
 شده اند .



شکل ۳-۸

(a) در این حال ضربه $(+10n) \times (2 \text{ sec}) = +20n \cdot \text{sec}$ اندازه حرکت هر
 جسم که تحت تأثیر چنین ضربهای واقع شود $20 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ تغییر میکند و این تغییر تابع
 جرم جسم یا سرعت اولیه آن نیست .
 فرض کنیم جرم جسم 2 kgm و در ابتدا به حال سکون باشد اندازه حرکت انتهائی
 آن برابر تغییر اندازه حرکت خواهد بود . لذا سرعت انتهائی آن 10 m/sec بطرف راست
 میشود . (با محاسبه شتاب صحت محاسبه را امتحان کنید) .
 هر گاه سرعت اولیه جسم 5 m/sec بطرف راست بود اندازه حرکت اولیه آن برابر

$$20 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} \text{ و سرعت انتهائی آن } 15 \frac{\text{m}}{\text{sec}} \text{ میشود .}$$

هر گاه جسم در ابتدا با سرعت 5 m/sec بطرف چپ میرفت اندازه حرکت اولیه آن

$$- 10 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} - \text{و اندازه حرکت انتهائی آن } + 10 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} \text{ و سرعت آن } 5 \text{ m/sec} \text{ بطرف}$$

راست میشد. یعنی نیروی ثابت 10 n که بطرف راست بر جسم اثر میکند ابتدا سرعت جسم را کم کرده آنرا ساکن میکند و سپس بطرف راست بآن سرعت میدهد.

(b) ضربه در این حالت برابر

$$+ 10 \text{ n} \times 2 \text{ sec} - 20 \text{ n} \times 2 \text{ sec} = - 20 \text{ n} \cdot \text{sec}$$

اندازه حرکت هر جسمی که تحت اثر چنین ضربه‌ای قرار گیرد با اندازه $20 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$

کاهش می‌یابد. در اینجا نیز مانند مثال قبل عمل کنید.

(c) در این حال ضربه

$$10 \text{ n} \times 2 \text{ sec} - 20 \text{ n} \times 1 \text{ sec} = 0$$

هر جسمی تحت تأثیر چنین ضربه‌ای قرار گیرد تغییر اندازه حرکت نخواهد داشت. البته اندازه حرکت آن در دو ثانیه اول افزایش و در یک ثانیه بعد به همان اندازه کاهش یافته بمقدار اول میرسد. بعنوان تمرین فرض کنید جسمی بجرم 2 kgm با سرعت ثابت 5 m/sec بطرف چپ در حرکت است و تحت تأثیر این ضربه قرار میگیرد. رسم منحنی تغییرات سرعت نسبت به زمان در حل مسئله مفید است.

مثال ۲- توپی بجرم 0.4 kgm بدیواره آجری برخورد میکند سرعت آن لحظه‌ای قبل از برخورد 30 m/sec بطرف چپ و لحظه‌ای پس از برخورد 20 m/sec بطرف راست است. ضربه وارده بر دیواره را حساب کنید.

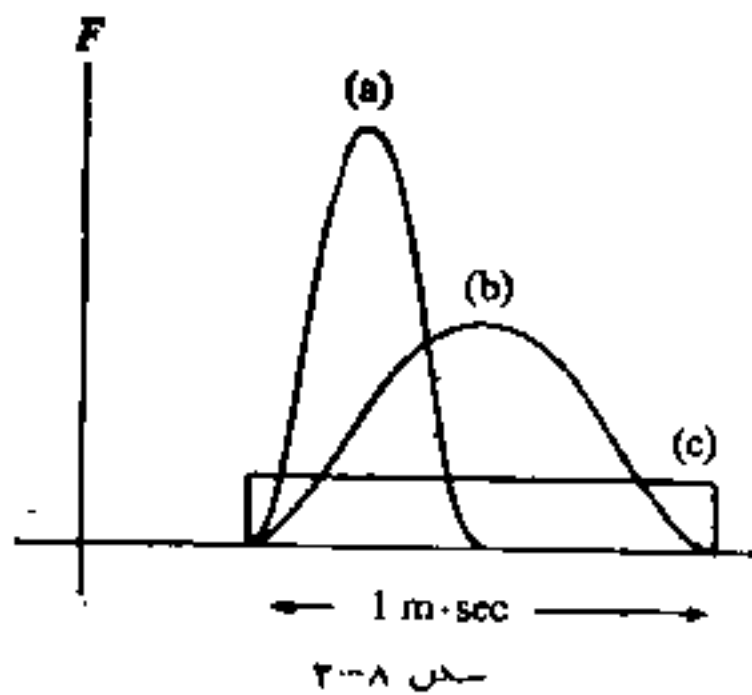
$$\text{اندازه حرکت اولیه } 0.4 \text{ kgm} \times (-30 \text{ m/sec}) = -12 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$$

است. و در حالت دوم $+ 8 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ تغییر اندازه حرکت برابر است با:

$$mv_2 - mv_1 = 8 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} - (-12 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}) = 20 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$$

ضربه مؤثر به توپ برابر $20 \text{ n} \cdot \text{sec}$ است و چون ضربه مؤثر مذکور مثبت است نیروی مؤثر بر دیواره بطرف راست ممتد است.

توجه داشته باشید که نیروی مؤثر بر توپ را نمیتوان بدست آورد مگر اینکه درباره



چگونگی برخورد اطلاعات بیشتری داشته باشیم. در شکل ۴-۸ نحوه تغییرات نیرو بر حسب زمان در برخوردهای عادی نشان داده شده است. پیش از برخورد، اندازه نیرو صفر است. بتدریج افزایش یافته به مقدار ماکزیمم خود میرسد، سپس کاهش یافته مجدداً صفر میشود. هرگاه توپ نسبتاً صلب باشد زمان برخورد کوتاهتر و اندازه نیروی ماکزیمم زیادتر است. (منحنی a) هرگاه قابلیت ارتجاع

توپ نظیر توپ تنیس زیاد باشد زمان برخورد و مقدار ماکزیمم نیرو کمتر از حالت قبل است (منحنی b) و در هر حال اندازه ضربه، برابر سطح زیر منحنی است و برابر است با $20 \pi \cdot \text{sec}$ در حالت ایده آلی که اندازه نیرو ثابت و زمان برخورد یک میلی ثانیه (1 m sec) است اندازه نیرو 20000π خواهد بود. توضیح دهید که چرا گرفتن یک توپ که با سرعت در حرکت است کمتر از برخورد غیر منتظره آن دردناک است.

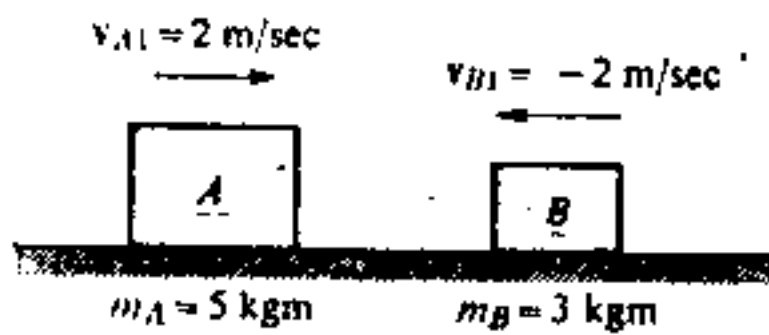
۴-۸ ، اصل بقاء اندازه حرکت خطی

چون نیروی عمل و عکس العمل بین دو نقطه مادی موجود است، وقتی یکی از این دو، نیروئی بردیگری وارد کند، اندازه حرکت هر دو جسم تغییر میکند. (نیرو ممکن است در اثر جاذبه ثقلی، و یا مغناطیسی باشد.) از طرف دیگر چون بنا بر اصل سوم نیوتون، عمل و عکس العمل مساوی و مختلف جهت هستند، لذا ضربه مؤثر بر هر یک از دو نقطه مادی با دیگری مساوی و مختلف جهت است. بنابراین نتیجه میگیریم که: تغییر برداری اندازه حرکت هر یک از دو نقطه مادی با دیگری برابر و مختلف جهت میباشد و بزبان دیگر تغییر اندازه حرکت مجموعه دو نقطه مادی برابر صفر است.

همیشه و همه جا نیروهای داخلی بصورت جفت عمل و عکس العمل وجود دارند. در نتیجه اندازه حرکت کل دستگاه، در اثر نیروهای داخلی، نمیتواند تغییر یابد. لذا وقتی نیروهای مؤثر بر اجزاء یک دستگاه فقط نیروهای داخلی باشند (یعنی از خارج نیروئی بردستگاه اثر نکند) جمع کل اندازه حرکت دستگاه ثابت میماند. این اصل را اصل بقاء اندازه حرکت مینامند که بصورت زیر بیان می شود: وقتی دستگاهی تحت اثر نیروهای خارجی نباشد اندازه حرکت کل دستگاه ثابت میماند و امتداد، جهت و مقدار آن تغییر نمی کند. این اصل یکی از اساسی ترین اصول مکانیک است و چنانکه می بینیم، اصلی بمراتب

جامع تراز اصل بقاء انرژی مکانیکی است. چنانچه انرژی مکانیکی وقتی ثابت میماند که نیروهای مؤثر بر جسم از نوع تلف کننده انرژی نباشند، ولی اصل بقاء اندازه حرکت تابع طبیعت نیرو نیست.

مثال ۱- در شکل ۵-۸ دو جسم A و B نشان داده شده است که جرم و سرعت اولیه آنها به ترتیب m_A و v_{A1} بطرف راست و m_B و v_{B1} بطرف چپ میباشد. چون اصطکاک صفر است و نیروی خارجی بر دو جسم وارد نمیشود در لحظه برخورد، فقط دو جسم نیروهای برهم وارد می آورند که عمل و عکس العمل هستند و اندازه حرکت دستگاه الزاماً ثابت خواهد ماند.

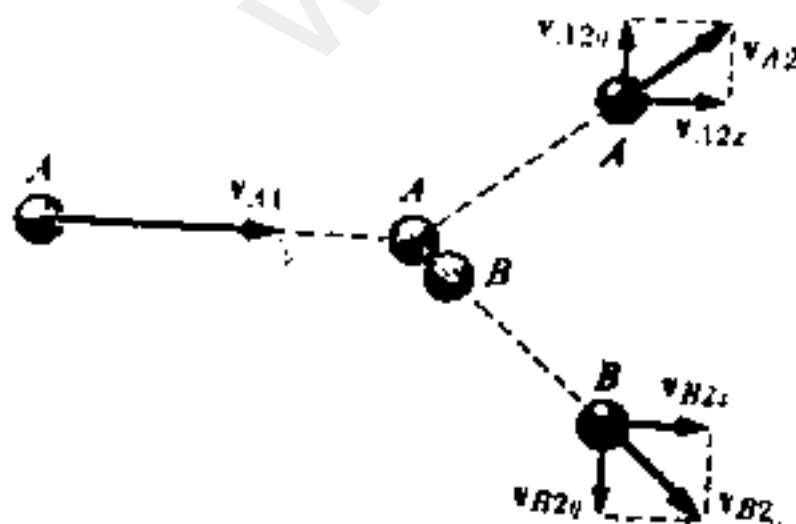


شکل ۵-۸

هرگاه v_{A2} و v_{B2} سرعت دو جسم پس از برخورد فرض شوند خواهیم داشت:

$$m_A v_{A1} + m_B v_{B1} = m_A v_{A2} + m_B v_{B2} \quad (5-8)$$

مثال ۲- در شکل ۶-۸ دو جسم به جرمهای m_A و m_B نشان داده شده است. سرعت جسم A قبل از برخورد v_{A1} و سرعت جسم B قبل از برخورد $v_{B1} = 0$ است. پس از برخورد، دو جسم با سرعتهای v_{A2} و v_{B2} حرکت میکنند. نیروی غیر از نیروی داخلی که در مرحله برخورد وجود دارد بر این دو جسم اثر نمیکند. در این مسئله طبیعت برداری اندازه حرکت نشان داده شده است. اصل بقاء اندازه



شکل ۶-۸

حرکت را میتوان روی هر دو محور بین مؤلفه ها نوشت. امتداد v_{A1} را محور x ها انتخاب میکنیم. مؤلفه اندازه حرکت کل در امتداد محور x ها $m_A v_{A1}$ و مؤلفه اندازه حرکت در امتداد محور y ها صفر است. اندازه حرکت در امتداد محور x ها پس از برخورد عبارتست از:

$$m_A v_{A2x} + m_B v_{B2x}$$

و اندازه مؤلفه اندازه حرکت در امتداد محور y ها پس از برخورد عبارتست از:

$$m_A v_{A_{xy}} - m_B v_{B_{xy}}$$

بنابراین خواهیم داشت :

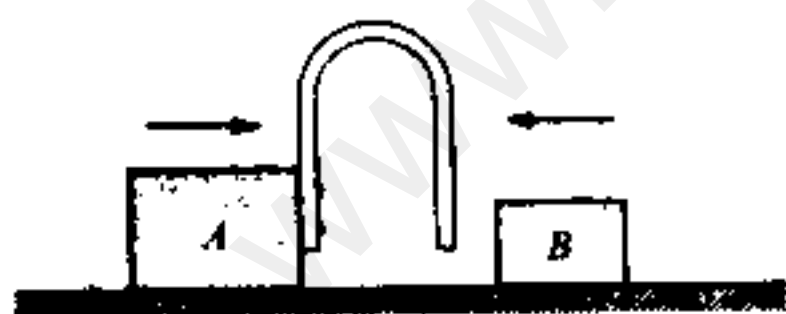
$$m_A v_{A_{yx}} + m_B v_{B_{yx}} = m_A v_{A_x} \quad (۶-۸)$$

$$m_A v_{A_{xy}} - m_B v_{B_{xy}} = 0 \quad (۷-۸)$$

۳-۸ ، برخورد الاستیک و غیر الاستیک

فرض کنیم جرم دو جسم و سرعت‌های آنها پیش از برخورد، معلوم باشد و بخواهیم سرعت آنها را پس از برخورد بدست آوریم. هر گاه برخورد، نظیر آنچه در شکل ۵-۸ نشان داده شده از روبرو باشد فرمول ۵-۸ يك معادله برای تعیین v_{A_y} و v_{B_y} در اختیار ما می‌گذارد و هر گاه برخورد نظیر شکل ۶-۸ باشد دو فرمول ۶-۸ و ۷-۸ دو معادله برای تعیین چهار مؤلفه سرعت یعنی $v_{A_{xy}}$ و $v_{A_{yx}}$ و $v_{B_{xy}}$ و $v_{B_{yx}}$ میباشند. پس اصل بقاء اندازه حرکت بتنهائی برای تعیین سرعت انتهائی در برخورد کافی نیست و باید در جستجوی معادلات دیگری باشیم.

هر گاه نیروهای عمل و عکس‌العمل موجود در هر برخورد از نوع نیروهای ذخیره‌کننده انرژی باشند، انرژی جنبشی کل دو جسم، قبل و بعد از برخورد، ثابت میماند. در اینحال برخورد را الاستیک کامل می‌نامیم. هر گاه مطابق شکل ۷-۸ فنر (۱) شکلی را به جسم A بچسبانیم برخورد آن با جسم B تقریباً الاستیک کامل است.



شکل ۷-۸

وقتی دو جسم باهم برخورد می‌کنند انرژی جنبشی آنها تبدیل به انرژی پتانسیل ارتجاعی فنر میشود زیرا فنر پس از برخورد، متراکم میگردد. سپس فنر باز شده انرژی پتانسیل خود را مجدداً به انرژی جنبشی که بین دو جسم تقسیم میشود تبدیل میکند.

برعکس ممکن است دو جسم پس از برخورد بهم چسبیده مانند جسم واحدی حرکت کند. چنین برخوردی را برخورد غیر الاستیک کامل می‌نامند. فرض کنیم دو جسمی که در شکل ۸-۵ نشان داده شده‌اند مکانیسمی داشته باشند که پس از برخورد بهم بچسبند (مکانیسم اتصال واگن‌های قطار) یا دو جسم شکل ۷-۸ پس از برخورد بهم قفل شوند. در این حال سرعت دو جسم یکسان خواهد شد.

۷-۳، برخوردهای غیر الاستیک

در حالت خاصی که برخورد دو جسم A و B غیرالاستیک کامل باشد بنابر تعریف برخورد غیرالاستیک کامل میتوان نوشت:

$$v_{A2} = v_{B2} = v_2$$

هرگاه فرمول بالا را با فرمول بقاء اندازه حرکت ترکیب کنیم خواهیم داشت:

$$m_A v_{A1} + m_B v_{B1} = (m_A + m_B) v_2 \quad (8-8)$$

هرگاه جرم دو جسم و سرعت آنها قبل از برخورد، معلوم باشد سرعت آنها پس از برخورد قابل محاسبه است.

انرژی جنبشی دو جسم قبل از برخورد برابر

$$E_{k1} = \frac{1}{2} m_A v_{A1}^2 + \frac{1}{2} m_B v_{B1}^2$$

و پس از برخورد

$$E_{k2} = \frac{1}{2} (m_A + m_B) v_2^2$$

در حالت خاصی که جسم B قبل از برخورد ساکن باشد، $v_{B1} = 0$ و نسبت انرژی جنبشی کل قبل و بعد از برخورد برابر است با:

$$\frac{E_{k2}}{E_{k1}} = \frac{(m_A + m_B) v_2^2}{m_A v_{A1}^2}$$

هرگاه v_2 را از فرمول ۸-۸ بدست آورده در این فرمول قرار دهیم خواهیم داشت:

$$\frac{E_{k2}}{E_{k1}} = \frac{m_A}{m_A + m_B}$$

طرف راست تساوی، حتماً کوچکتر از واحد است و طرف چپ نیز الزاماً چنین میشود یعنی انرژی جنبشی که دو جسم کاهش می یابد.

مثال ۱- فرض کنید برخورد دو جسم در شکل ۸-۵ غیرالاستیک کامل و جرم و سرعت

اولیه آنها چنانکه در شکل نشان داده شده است $m_A = 5 \text{ kgm}$ و $m_B = 3 \text{ kgm}$ و $v_{A_1} = 2 \text{ m/sec}$ و $v_{B_1} = -2 \text{ m/sec}$ باشد. سرعت پس از برخورد برابر است با :

$$v_2 = \frac{m_A v_{A_1} + m_B v_{B_1}}{m_A + m_B} = 0 / 5 \text{ m/sec}$$

چون v_2 مثبت است. پس از برخورد، دو جسم بطرف راست حرکت میکنند. انرژی جنبشی دو جسم قبل از برخورد، برابر است با :

$$\frac{1}{2} m_A v_{A_1}^2 = 10 \text{ J}$$

$$\frac{1}{2} m_B v_{B_1}^2 = 6 \text{ J}$$

یعنی انرژی جنبشی کل پیش از برخورد برابر ۱۶ ژول است. توجه کنید با وجود آنکه سرعت و اندازه حرکت جسم B منفی است، انرژی جنبشی آن مثبت است چه انرژی متناسب با مجذور سرعت است. انرژی جنبشی پس از برخورد برابر است با :

$$\frac{1}{2} (m_A + m_B) v_2^2 = 1 \text{ J}$$

نه تنها انرژی جنبشی ثابت نمانده بلکه مقدار آن $\frac{1}{16}$ مقدار اولیه است و $\frac{15}{16}$ انرژی

گم شده است. هر گاه دو جسم مانند دو واگن قطار بهم وصل باشند قسمت زیادی از این انرژی، گم شده بصورت انرژی نوسانی درآمده جذب میشوند.

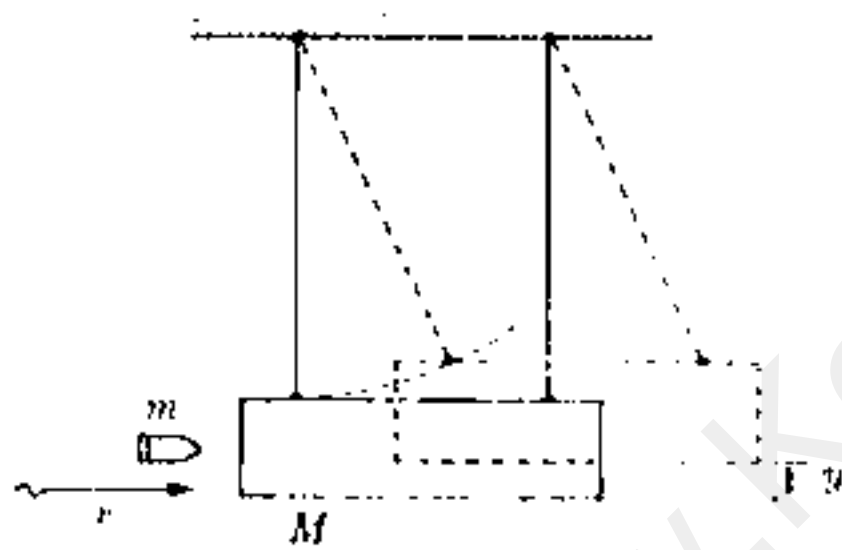
هر گاه نظیر شکل ۷-۸ بین دو جسم فنری قرار گرفته باشد و دو جسم بهم قفل شده باشند وقتی سرعت دو جسم مساوی شود فنر فشرده یا منبسط شده قسمت زیادی از انرژی، بصورت انرژی پتانسیل در فنر ذخیره میشود. هر گاه همه این انرژیها (جنبشی - پتانسیل) بحساب آورده شود انرژی کل ثابت مانده در حالیکه انرژی جنبشی ثابت نمانده است. اما اصل بقا اندازه حرکت، اعم از اینکه برخورد الاستیک باشد یا نه، صحیح است.

مثال ۴ - پاندول بالستیک اسبابی است که بکمک آن سرعت گلوله‌ها را اندازه میگیرند. گلوله بایک پاندول برخورد غیرالاستیک کامل انجام میدهد که جرم آن برآتب بیشتر از جرم گلوله است. لحظه‌ای پس از برخورد، اندازه حرکت مجموعه پاندول و گلوله مساوی

اندازه حرکت گلوله پیش از برخورد است اما چون سرعت پاندول بسیار کم است اندازه حرکت آن باسانی تعیین میشود. با وجود آنکه وسایل بهتری برای تعیین اندازه حرکت گلوله‌ها ساخته شده است، معذالک این پاندول وسیله مناسبی برای اندازه گیری اندازه حرکت در آزمایشگاه است.

در شکل ۸-۸ پاندول بالستیکی نشان داده شده که ممکن است از چوب ساخته شده و جرم آن (m') باشد. این پاندول بدو طناب قائم‌الوتران است. گلوله‌ای بجرم m و سرعت v بان برخورد کرده در آن فرو میرود. چون زمان برخورد نسبت بزمان نوسان پاندول کوچک است میتوان گفت در لحظه برخورد دو طناب در امتداد قائم هستند. بنابراین در امتداد افقی نیروی خارجی بر گلوله و پاندول اثر نمی‌کند و اندازه حرکت افقی قبل و بعد از برخورد ثابت میماند.

$$mv = (m + m')V \quad v = \frac{m + m'}{m} V$$



شکل ۸-۸ پاندول بالستیک

انرژی جنبشی، لحظه‌ای پس از برخورد

$$E_k = \frac{1}{2} (m + m') V^2$$

پاندول آنقدر بطرف راست منحرف میشود تا تمام انرژی جنبشی، آن به انرژی پتانسیل تبدیل گردد. (اثر ناچیز مقاومت هوا و اصطکاک سرفنظر می‌شود).

$$\frac{1}{2} (m + m') V^2 = (m + m') gy$$

$$V = \sqrt{2gy}$$

و

$$v = \frac{m + m'}{m} \sqrt{2gy}$$

با در دست داشتن m و m' و سرعت اولیه v گلوله قابل محاسبه است. دقیقاً توجه داشته باشید که انرژی جنبشی در این برخورد، ثابت نمی‌ماند. نسبت انرژی جنبشی مجموعه گلوله و پاندول، پس از برخورد به انرژی جنبشی اولیه گلوله چنین است.

$$\frac{\frac{1}{2}(m+m')V^2}{\frac{1}{2}mv^2} = \frac{m}{m+m'}$$

واگر مثلا $m' = 100 \text{ gm}$ و $m = 1 \text{ gm}$ باشد یکهزارم انرژی اصلی باقی میماند و ۹۹۹ درهزار آن به انرژی داخلی تبدیل میشود.

۵-۸، برخورد الاستیک

اکنون برخورد الاستیک کامل دو جسم A و B را که از روبرو (یا در امتداد خطالمرکزین) صورت میگیرد در نظر میگیریم . دو جسم پس از برخورد با سرعت های v_{A2} و v_{B2} حرکت میکنند. چون انرژی جنبشی و نیز اندازه حرکت ثابت مانده اند . از اصل بقا انرژی جنبشی نتیجه میشود :

$$\frac{1}{2} m_A v_{A1}^2 + \frac{1}{2} m_B v_{B1}^2 = \frac{1}{2} m_A v_{A2}^2 + \frac{1}{2} m_B v_{B2}^2$$

و از اصل بقا اندازه حرکت داریم :

$$m_A v_{A1} + m_B v_{B1} = m_A v_{A2} + m_B v_{B2}$$

چون جرم دو جسم و سرعت آنها قبل از برخورد، معلوم است با دو معادله مستقل فوق میتوان دوسرعت انتهائی را بدست آورد. از حل این دو معادله نتایج زیر بدست میآید :

$$(v_{B2} - v_{B1}) = -(v_{A1} - v_{A2}) \quad (9-8)$$

$$v_{A2} = \frac{2m_B v_{B1} + v_{A1}(m_A - m_B)}{m_A + m_B} \quad (10-8)$$

$$v_{B2} = \frac{2m_A v_{A1} + v_{B1}(m_B - m_A)}{m_A + m_B} \quad (11-8)$$

تفاضل $v_{B2} - v_{A2}$ سرعت جسم B نسبت به A پس از برخورد و نیز $v_{B1} - v_{A1}$ سرعت B نسبت به A پیش از برخورد میباشد. بنابراین فرمول (۹-۸) را چنین بیان میکنند: اندازه سرعت نسبی دو جسم، در اثر برخورد الاستیک روبرو، تغییر نکرده فقط علامت آن تغییر می کند.

در حالت خاصی که جسم B پیش از برخورد ساکن است $v_{B1} = 0$ و فرمولهای ۱۰-۸ و ۱۱-۸ بصورت های زیر ساده میشود .

$$v_{A2} = \frac{m_A - m_B}{m_A + m_B} v_{A1} \quad v_{B2} = \frac{2m_A}{m_A + m_B} v_{A1}$$

هرگاه جرم دو جسم A و B مساوی باشد $v_{A1} = 0$ و $v_{B2} = v_{A1}$ یعنی جسم اول ساکن شده جسم دوم با سرعت قبل از برخورد جسم اول ب حرکت درمیآید . انرژی

جنبشی و اندازه حرکت قبل و بعد از برخورد ثابت مانده‌اند.
وقتی جرم دو جسم نامساوی باشند، انرژی جنبشی پس از برخورد عبارتند از :

$$(E_{k2})_A = \frac{1}{4} m_A v_{A2}^2 = \frac{m_A - m_B}{m_A + m_B} (E_{k1})_A$$

$$(E_{k2})_B \times \frac{1}{4} m_B v_{B2}^2 = \frac{2 m_A m_B}{(m_A + m_B)^2} (E_{k1})_A$$

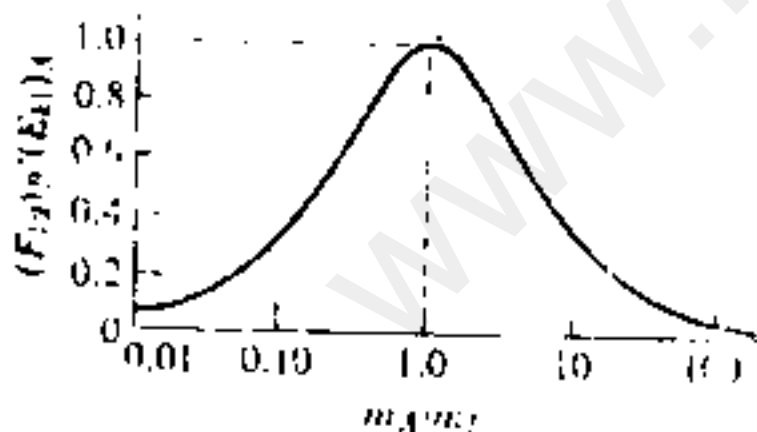
بدست آوردن درصد کاهش انرژی جسم A نیز دارای اهمیت است. یعنی بدانیم نسبت انرژی جنبشی جسم A پس از برخورد، چند درصد انرژی آن پیش از برخورد است. چون برخورد الاستیک کامل است، کاهش انرژی A برابر افزایش انرژی B است. این نسبت برابر است با:

$$\frac{(E_{k2})_B}{(E_{k1})_A} = \frac{2 m_A m_B}{(m_A + m_B)^2} = 2 \frac{m_A}{m_B} \frac{1}{[1 + (m_A/m_B)]^2}$$

کاهش نسبی انرژی جنبشی را در شکل ۸-۹ بصورت تابعی از لگاریتم $\frac{m_A}{m_B}$ نشان

داده‌اند. وقتی $\frac{m_A}{m_B}$ سمت صفر یا بینهایت میل کند، کاهش انرژی نیز سمت صفر میل می‌کند

(مثلاً جسم بسیار سبکی بجسم بسیار سنگینی برخورد کند و یا جسم بسیار سنگینی بجسم بسیار سبکی برخورد نماید) در حالت اول، جسم سبک پس از برخورد، تقریباً با همان سرعت برمیگردد.



شکل ۸-۹ کاهش نسبی انرژی در برخورد دو جرم نامساوی که بصورت تابعی از نسبت در جرم رسم شده است.

در حالت دوم جسم سنگین پس از برخورد، تقریباً با همان سرعت اولیه خود بحرکت ادامه می‌دهد وقتی $m_A = m_B$ باشد حداکثر کاهش انرژی پیدا میشود و بازه این نسبت، کاهش انرژی همانطور که در شکل نشان داده شده است برابر واحد است.

این مسئله در کف کردن سرعت نوترون که در بعضی از واکنش‌های اتمی تولید میشوند، اهمیت

فراوان دارد. وقتی نوترون از درون محیط مادی عبور میکند با هسته اتمها برخورد الاستیک کامل انجام میدهد. حال اگر جرم هسته، مساوی جرم نوترون باشد، کاهش انرژی نوترون ماکزیموم است. پس هسته هیدروژن معمولی، مناسب‌ترین هسته‌هاست. هر چه جرم هسته بیشتر باشد کاهش انرژی کمتر است.

مثال - فرض کنید برخوردی که در شکل ۸-۵ نشان داده شده برخورد الاستیک کامل باشد. سرعت A و B را پس از برخورد پیدا کنید. از اصل بقای اندازه حرکت، نتیجه میشود:

$$5\text{kgm} \times 2\text{m/sec} + 2\text{kgm} \times (-2\text{m/sec}) = 5\text{kgm} \times v_{A_2} + 2\text{kgm} \times v_{B_2}$$

$$5v_{A_2} + 2v_{B_2} = 4\text{m/sec}$$

و چون برخورد الاستیک کامل است:

$$v_{B_2} - v_{A_2} = -(v_{B_1} - v_{A_1}) = 4\text{m/sec}$$

از حل این معادلات بایکدیگر نتیجه میشود:

$$v_{A_2} = -1\text{m/sec} \quad v_{B_2} = 3\text{m/sec}$$

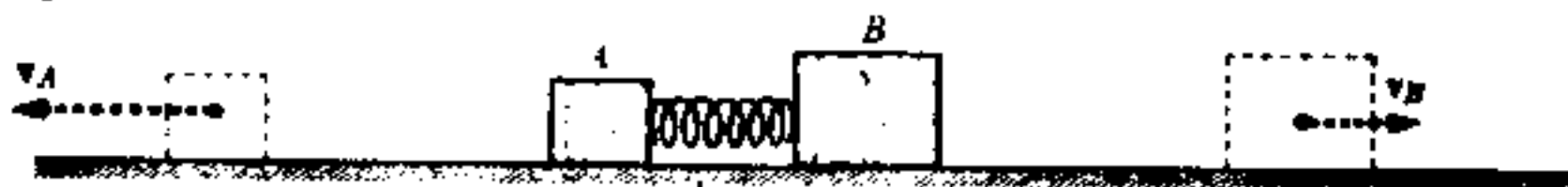
یعنی حرکت هر دو جسم، عوض میشود: A با سرعت 1m/sec بطرف چپ و B با سرعت 3m/sec بطرف راست میرود. انرژی جنبشی کل برابر است با:

$$\frac{1}{2} \times 5\text{kgm}(-1\text{m/sec})^2 + \frac{1}{2} \times 2\text{kgm}(3\text{m/sec})^2 = 16\text{J}$$

که برابر انرژی جنبشی کل پیش از برخورد است.

۸-۶، برگشت (Recoil)

در شکل ۸-۱۰ دو جسم A و B نشان داده شده است که بحال سکون، فتری رادر میان خود فشرده اند. هر گاه دو جسم را در این وضع، آزاد گذاریم، فنر در هر لحظه بر دو جسم نیروی مساوی وارد میکند تا اینکه فنر کاملاً باز و بحال آزاد برسد. سپس فنر بر روی تکیه گاه می افتد ولی دو جسم در دو جهت مخالف به حرکت خود ادامه میدهند. اندازه حرکت اولیه صفر است و هر گاه از اصطکاک صرف نظر شود بر آیند نیروهای مؤثر بر دو جسم نیز صفر است.



شکل ۸-۱۰ بقای اندازه حرکت در برگشت

لذا اندازه حرکت مجموعه دو جسم ثابت میماند. هر گاه v_A و v_B سرعت دو جسم A و B باشد داریم:

$$m_A v_A + m_B v_B = 0 \quad \frac{v_A}{v_B} = - \frac{m_B}{m_A}$$

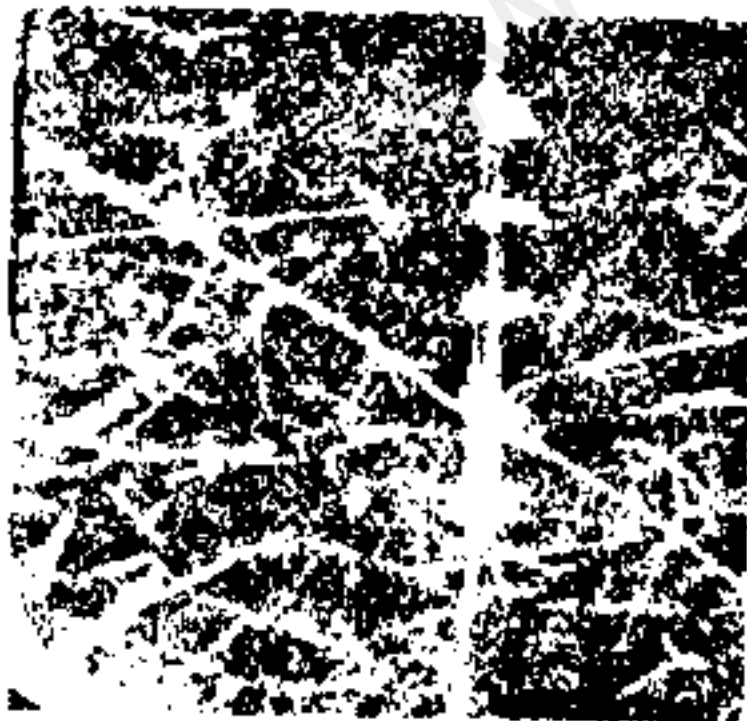
سرعتها مختلف‌العلامه و اندازه آنها متناسب معکوس با جرم های مربوطه است .
انرژی جنبشی اولیه دستگاه برابر صفر است و انرژی جنبشی دو جسم پس از باز شدن
قتر برابر است با :

$$E_k = \frac{1}{2} m_A v_A^2 + \frac{1}{2} m_B v_B^2$$

منشاء انرژی جنبشی، انرژی پتانسیل الاستیکی فنراست . نسبت انرژی جنبشی دو
جسم برابر است با :

$$\frac{\frac{1}{2} m_A v_A^2}{\frac{1}{2} m_B v_B^2} = \frac{m_A}{m_B} \left(\frac{v_A}{v_B} \right)^2 = \frac{m_B}{m_A}$$

یعنی با وجود آنکه اندازه حرکت بطور مساوی بین دو جسم تقسیم می‌شود انرژی
جنبشی دو جسم، مساوی نبوده با نسبت عکس جرم دو جسم متناسب است . جرمی که جرم آن
کمتر است درصد بیشتری از انرژی پتانسیل اولیه بفر در یافت می‌دارد . دلیل آن این است که
تغییر اندازه حرکت در هر جسم برابر ضربه وارده بر آن جسم یعنی $F \Delta t$ است در حالیکه
تغییر انرژی جنبشی، برابر کار نیروهای وارد بر جسم است یعنی $F \Delta x$. نیروهای وارد بر
دو جسم همواره مساوی و بختلف‌الجهت است و



شکل ۸-۱۱ عکسی از شکستن هسته
اورانیوم در Cloud chamber
برداشته‌اند

زمان تأثیر آنها نیز مساوی است . بنابراین تغییر
اندازه حرکت هر دو جسم مساوی و بختلف‌الجهت
میباشد . اما نقطه اثر نیروها در زمان مساوی
فواصل مساوی طی نخواهند کرد (مگر اینکه
 $m_A = m_B$ باشد) چه شتاب، سرعت و تغییر مکان
جسم کوچکتر بیشتر از مقادیر نظیر مربوط به جسم
بزرگتر است . بنابراین کار بیشتری بر روی
جسم کوچکتر انجام میگیرد .

همه آنچه در بالا گفتیم در مورد تفنگ و
گلوله نیز صحیح است . اندازه حرکت اولیه
دستگاه صفر است، پس از انفجار پارتوت، گلوله

و گازهای حاصل از انفجار، رو بجلو دارای اندازه حرکت میشوند و تفنگ (با کلیه ضمائم آن) دارای اندازه حرکتی روبه عقب میشود . بسادگی مثال قبل نمیتوان در مورد توزیع اندازه حرکت بحث نمود چه تفنگ و گلوله چون جامدند دارای سرعتهائی میشوند که اندازه آن برای کلیه ذرات، یکی است. ولی ذرات گازهای حاصل از انفجار، هر يك دارای سرعت خاصی هستند . چون جرم تفنگ بمراتب بیش از جرم گلوله و گازهای حاصل از انفجار است، سرعت و انرژی جنبشی تفنگ بدفعات ، کمتر از سرعت و انرژی گلوله است. در موقع انفجارهای هسته‌ای در مواد رادیواکتیو ، يك هسته بدو یا چند ذره تقسیم میشود که در جهات مختلف بحرکت درمیآیند. ماهنوز از طبیعت نیروهائی که این حرکتها را بوجود میآورند اطلاع دقیقی نداریم . اما میدانیم که اصل بقاء اندازه حرکت در مورد آنها کاملاً صادق است. جمع (برداری) اندازه حرکت کلیه ذرات حاصل از شکستن هسته، برابر اندازه حرکت هسته اصلی است . منشاء انرژی جنبشی ذرات ، انرژی ارتباط ذره‌ای یا Binding energy ذرات درون هسته اصلی است که چیزی شبیه انرژی شیمیائی انفجار باروت است. در شکل ۸-۱۱ شکستن هسته اورانیوم و تقسیم آن بدو ذره تقریباً مساوی نشان داده شده است. در ابتدا هسته در امتداد عمود بر خط منحنی افقی، حرکت نداشته است . نوترونی بان برخورد میکند و هسته اورانیوم بدو جزء تقسیم میشود که بتدریج در امتدادی عمود بر خط افقی از هم دور میشوند . ذرات حاصل از شکستن اتم، مستقیماً قابل رؤیت نیستند ولی وقتی در محیطی که بخار آب فوق اشباع وجود دارد قرار میگیرند، لکه‌های ابرمانندی در اطراف آنها تشکیل میشود و بدین ترتیب بطور غیر مستقیم قابل رؤیت میشوند* . واضح است که ذرات پس از طی فاصله چند سانتیمتر متوقف میشوند زیرا در محیط مادی حرکت میکنند. اما بادر دست داشتن طول مسیر، توده ویژه بخاری که ذرات در آن حرکت میکنند و ما را هم، میتواند سرعت هر يك از ذره را در حین جدا شدن محاسبه نمود . با استفاده از اصل بقاء اندازه حرکت ، میتوان نسبت دو جرم ذرات حاصل از شکستن اتم را بدست آورد. و این در شناختن ذرات حاصل از فعل و انفعالات اتمی بسیار مهم است .

در این شرح مختصر از ذرات کوچکتری که در اثر شکستن اتم بدست میآیند (و در عکس اثری از آنها نیست) و نیز اندازه حرکت نوترون اولیه صرف نظر شده است ولی در عکس خطوط متعددی دیده میشود که حاکی از عبور نوترونهای اولیه و ذرات کوچکتر حاصل از شکستن اتم است.

* دستگاه مذکور را که از وسایل بسیار مهم در تحقیقات اتمی بشمار میرود «اطلاقاً ویلسن» Wilson cloud chamber می‌نامند زیرا اولین بار در ۱۸۹۵ توسط دانشمند شهیر انگلیسی و برنده جایزه نوبل C.T.R. Wilson اختراع شد :

۷-۸، اساس کار راکت

حرکت راکت بجلو بدین علت صورت میگیرد که قسمتی از جرم آن رو به عقب از آن خارج میشود. نیروئی که بر راکت رو بجلو وارد میشود عکس العمل نیروئی است که بر ماده خروجی بطرف عقب وارد میآید. برای اینکه حل مسئله آسان شود فرض میکنیم راکت رویبالا در امتداد قائم حرکت میکند g شتاب ثقل نیز ثابت است.

شکل ۸-۱۲ (a) راکت را در وضعی نشان میدهد که جرم آن m و سرعت آن v رو بیبالا است در قسمت (b) شکل راکت را در dt ثانیه بعد یعنی وقتی جرم آن $m - dm$

و سرعت آن $v + dv$ است نشان میدهد. توده ابری شکل، dm یعنی جرمی را که در زمان dt از راکت خارج شده است و سرعت آن v' است نشان میدهد. v' کوچکتر از v است (و در حالت کلی، رویبالا است). هر گاه v_r سرعت راکت نسبت به ماده خروجی فرض شود خواهیم داشت:

$$v = v' + v_r \quad (8-12)$$

تنها نیروئی که از خارج بر مجموعه وارد میشود mg است. هر گاه جهت رویبالا را مثبت فرض کنیم ضربه نیروی وزن منفی و برابر $-mgdt$

است و بنا بر قضیه ضربه اندازه حرکت، برابر تغییر اندازه حرکت دستگاه است. اندازه حرکت انتهائی راکت برابر است با:

$$(m + dm)(v + dv)$$

و اندازه حرکت ماده خروجی برابر $-v'dm$ (در نظر داشته باشید که dm منفی است پس خواهیم داشت):

$$-mgdt = [(m + dm)(v + dv) - v'dm] - mv$$

[توجه داشته باشید $d = m - m'$ و چون همیشه m' کوچکتر از m است پس dm منفی است آنچه از راکت خارج میشود $-dm$ است و $m' = m + dm$ مترجم]. حال اگر سمت راست فرمول بالا را بسط دهیم و از $dmdv$ که نهایتاً کوچک درجه دوم است صرف نظر کنیم نتیجه میشود:

با سرعت اولیه قسمت (a) ولی در جهت مخالف، جسم را به حرکت در آوریم با چه سرعتی جسم به C میرسد؟

۳۳-۷ انرژی پتانسیل ملکولهای دواتمی بنا بر فرمول لنارد جونز Lennard-Jones بصورت زیر تابع r فاصله دواتم است:

$$E_p(r) = \epsilon_0 \left[\left(\frac{r_0}{r} \right)^{12} - \left(\frac{r_0}{r} \right)^6 \right]$$

ثابت کنید که $r_0(a)$ فاصله ایست که انرژی پتانسیل قطیر آن می‌نموم است. (b) می‌نموم

انرژی پتانسیل $-\epsilon_0$ است. (c) وقتی $E_p(r) = 0$ فاصله دواتم $r_0/\sqrt{2}$ است. (d) منحنی $E_p(r)$ را رسم کنید.

۳۵-۷ جسم ساکنی را در امتداد محور x با حرکت در می‌آوریم. انرژی پتانسیل آن تابعی است از x یعنی $E_p(x)$ و انرژی کل آن ثابت و برابر E است. ثابت کنید که زمان حرکت از مبده تا نقطه‌ای با فاصله x برابر است با:

$$t = \int_0^x \frac{dx}{\sqrt{\frac{2}{m} [E - E_p(x)]}}$$

۳۶-۷ یک ماهواره بجرم m در مدار بیضی $2R$ به دور زمین می‌چرخد (R شعاع زمین) بر حسب R و m و G ضریب جاذبه عمومی و m_E جرم زمین مقادیر زیر را بدست آورید. (a) انرژی جنبشی ماهواره. (b) انرژی پتانسیل ثقلی. (c) انرژی مکانیکی کل را

۳۷-۷ راتند موتور سیکلتی از حال سکون موتور را به حرکت در می‌آورد. مرکز ثقل دستگاه در سطح افقی در حرکت است. (a) نیروی که بوجود آورنده شتاب است چیست؟ (b) کار نیروی بوجود آورنده شتاب چه اندازه است؟ (c) چه عاملی باعث افزایش انرژی جنبشی می‌شود؟

۳۸-۷ برای اینکه در مدت ۳ ثانیه موتوری بتواند وزن 5000 N را دو متر بلند کند توان آن چه اندازه است؟

۳۹-۷ یک تله اسکی که گنجایش ۸۰ نفر را دارد روی طناب سیمی شیب 37° حرکت میکند. سرعت حرکت $12/6 \text{ km/hr}$ است. هر گاه هر نفر بطور متوسط 75 kgm بجرم داشته باشد توان لازم برای بالا بردن این عده را بدست آورید

۴۰-۷ هر گاه قیمت هر کیلو وات ساعت انرژی ۴ ریال باشد قیمت هر داسب ساعت، چقدر است؟ با هر ریال چند ft lb و چند ژول انرژی میتوان خرید؟

۴۱-۷ (a) هر گاه قیمت هر کیلووات ساعت انرژی ۱/۵ ریال باشد پرتاب پرتابه‌ای بجرم 800 kgm با سرعت اولیه $1000 \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ چند ریال خرج دارد؟

۴۲-۷ ارزش کار موتوری بتوان 10 hp در مدت 8 hr چقدر است. قیمت هر کیلووات ساعت انرژی ۴ ریال است.

۴۳-۷ وقتی اتومبیلی با سرعت $45 \frac{\text{km}}{\text{hr}}$ در حرکت باشد، توان موتور آن 20 hp است. (a) نیروی مقاوم چه اندازه است؟ (b) هر گاه نیروی مقاوم متناسب با سرعت باشد توان موتور در سرعت $24 \frac{\text{km}}{\text{hr}}$ و $96 \frac{\text{km}}{\text{hr}}$ چه اندازه است؟

۴۴-۷ وقتی یدک کشی با سرعت 30 km/hr در حرکت است موتور آن 40 اسب قدرت دارد کش طناب یدک کش چه اندازه است.

۴۵-۷ مردی بجرم 70 kgm از سه طبقه عمارتی با ارتفاع 12 متر بالا میرود. (a) چند ژول کار انجام داده. (b) انرژی پتانسیل او چقدر افزایش یافته؟ (c) هر گاه در 20 ثانیه بالا رفته باشد توان چه اندازه است.

۴۶-۷ تلمبه‌ای از چاهی به عمق 30 متر در هر دقیقه $2/4$ متر مکعب آب بالا می‌آورد سرعت آب در حین خروج از لوله 10 m/sec است. (a) کار انجام شده در هر دقیقه و (b) کاری که صرف بالا آوردن آب شده است و (c) توان موتور را محاسبه کنید.

۴۷-۷ آسانسوری بجرم 1500 kgm از حال سکون شروع به حرکت کرده با شتاب ثابت $3 \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ رو بالا میرود. (a) کشش را در طناب حامل آسانسور پیدا کنید. (b) وقتی آسانسور $13/5 \text{ m}$ بالا رفت سرعت آن چه اندازه است؟ (c) سه ثانیه پس از شروع حرکت انرژی جنبشی آن چقدر است (d) پس از همین سه ثانیه انرژی پتانسیل آن چقدر افزایش می‌یابد. (e) وقتی سرعت $7/2 \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ است توان موتور چه اندازه است؟

۴۸-۷ اتومبیلی بجرم $1000 \frac{\text{kg}}{\text{m}}$ بر جاده افقی با سرعت 30 m/sec در حرکت است و در این حال توان موتور آن 50 hp است هر گاه با همین توان در جاده‌ای بشیب $0.5/$ بالا رود سرعت آن چقدر میشود. نیروهای اصطکاک را ثابت فرض کنید.

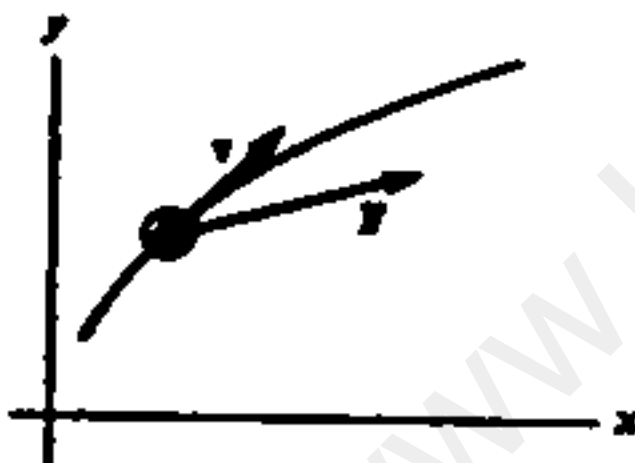
۴۹-۷ (a) هر گاه اتومبیلی بجرم 1200 kgm بر جاده افقی با سرعت 45 km/hr حرکت کند توان آن 20 hp است. اندازه نیروهای مقاوم در برابر آن چقدر است. (b) چه توانی لازم است تا اتومبیل با همین سرعت در جاده‌ای بشیب 10% بالا رود. (c) چه توانی لازم است تا با همین سرعت در جاده‌ای بشیب 2% پائین آید. (d) شیب چقدر باشد تا اتومبیل بدون کمک موتور با همین سرعت روی جاده پائین آید

فصل هشتم

اندازه حرکت و ضربه

۱-۸ ، اندازه حرکت و ضربه

در فصل قبل دیدیم که چگونه مفهوم کار و انرژی بکمک قوانین نیوتون روشن شد. اینک مفاهیم برخورد و اندازه حرکت را بکمک همین قوانین مشخص میکنیم.



شکل ۱-۸ ، نقطه مادی که در صفحه xy در حرکت است

باز هم نقطه مادی بجرم m را در نظر میگیریم که با سرعت v تحت اثر نیروی F در صفحه xy مطابق شکل ۱-۸ حرکت میکند. از قوانین نیوتون نتیجه میشود.

$$F = m \frac{dv}{dt}$$

$$F dt = m dv \quad \text{و یا:}$$

هرگاه در زمانهای t_1 و t_2 بردار سرعت بترتیب v_1 و v_2 باشد خواهیم داشت:

$$\int_{t_1}^{t_2} F dt = \int_{v_1}^{v_2} m dv \quad (1-8)$$

انتگرال سمت چپ را ضربه نیروی F در فاصله زمانی $t_1 - t_2$ مینامند. ضربه يك كمیت برداری است.

$$\text{ضربه} = \int_{t_1}^{t_2} F dt$$

واضح است که انتگرال بالا فقط موقمی قابل حل است که نیرو بصورت تابعی از زمان مشخص باشد. حل انتگرال سمت راست فرمول قبل چنین است:

$$\int_{v_1}^{v_2} m dv = mv_2 - mv_1$$

حاصلضرب جرم يك جسم در سرعت آنرا اندازه حرکت یا momentum جسم مینامند. واضح است که اندازه حرکت فیز کمی است برداری.

$$\text{اندازه حرکت} = m \cdot v$$

(معمولاً برای اینکه اندازه حرکت mv از اندازه حرکت زاویه‌ای مشخص باشد آنرا اندازه حرکت خطی مینامند. چون فعلاً بحث اندازه حرکت زاویه‌ای مطرح نیست چنانچه mv را فقط اندازه حرکت بنامیم اشتباهی رخ نمیدهد.) اینک میتوان فرمول ۸-۱ را چنین نوشت:

$$\int_{t_1}^{t_2} F dt = mv_2 - mv_1 \quad (2-8)$$

این فرمول را میتوان چنین بیان نمود: بردار ضربه مؤثر بر يك جسم در هر فاصله زمانی (از حیث جهت و مقدار) برابر تغییر بردار اندازه حرکت جسم است. این قضیه را قضیه ضربه - اندازه حرکت مینامند.

مورد استفاده از قضیه اندازه حرکت - ضربه در مواردیست که زمان اثر نیرو کوتاه باشد مانند انفجار و برخورد. چنین نیروها را نیروهای ضربه‌ای مینامند.

واحد ضربه در هر دستگاه برابری حاصلضرب واحدهای نیرو و زمان است. مثلاً در

دستگاه mks واحد ضربه n·sec و در دستگاه cgs برابر dyne·sec و در سیستم صنعتی انگلیسی lbsec است .

واحد اندازه حرکت در دستگاه mks برابر $\frac{\text{kgm} \cdot \text{m}}{\text{sec}}$ و در cgs برابر

$\frac{\text{gm} \cdot \text{cm}}{\text{sec}}$ و در دستگاه انگلیسی برابر slug ft/sec است. با کمی دقت معلوم میشود که واحد ضربه و واحد اندازه حرکت یکی است مثلاً :

$$\sqrt{\frac{\text{kgm} \cdot \text{m}}{\text{sec}}} = \sqrt{\frac{1 \text{ kgm} \cdot \text{m}}{\text{sec}^2}} \cdot \text{sec} = 1 \text{ n} \cdot \text{sec}$$

برخلاف کار، انرژی و توان که کمیات اسکالر هستند، ضربه و اندازه حرکت کمیات برداری میباشند. بنابراین فرمول ۲-۸ یک تساوی برداری است و معادل بادیوتساوی اسکالر (در صفحه xy) یا سه تساوی اسکالر (در فضا) است .
وقتی نیرو و سرعت در صفحه xy باشند داریم :

$$\int_{t_1}^{t_2} F_x dt = mv_{x_2} - mv_{x_1}$$

$$\int_{t_1}^{t_2} F_y dt = mv_{y_2} - mv_{y_1} \quad (2-8)$$

هرگاه F مقدار ثابتی باشد میتوان آنرا انتگرال خارج نمود . در این صورت بفرض اینکه $t_1 = 0$ و $t_2 = t$ باشد داریم :

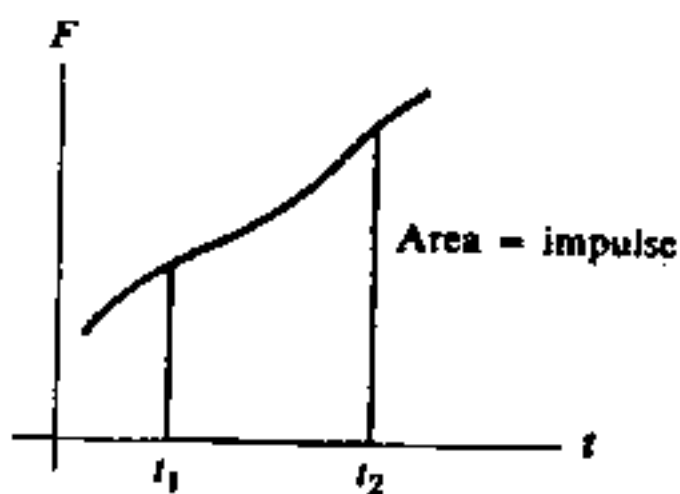
$$F \times t = mv_2 - mv_1 \quad (3-8)$$

یعنی ضربه نیروی ثابت برابر حاصلضرب اندازه نیرو در زمان تأثیر آن است . تغییر بردار اندازه حرکت $(mv_2 - mv_1)$ همجهت با بردار ضربه است .

هرگاه F و v_1 و v_2 در یک امتداد باشند فرمول ۳-۸ بصورت زیر درمیآید :

$$F \cdot t = mv_2 - mv_1$$

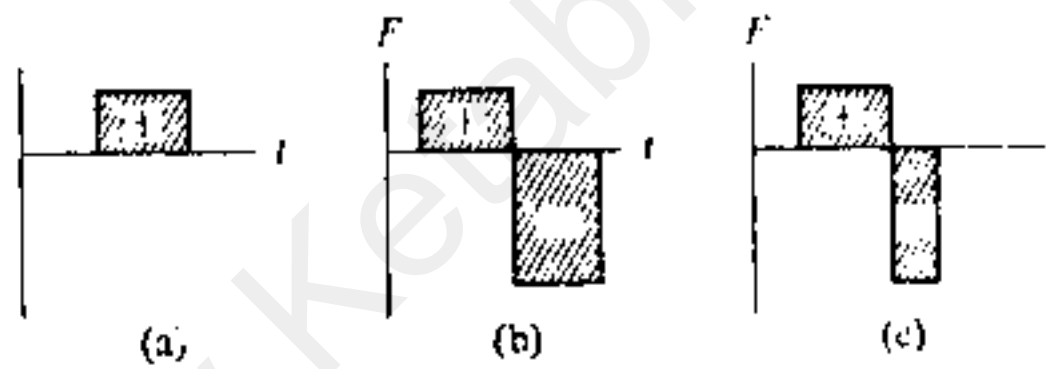
ضربه هر مؤلفه نیروی واقع بزرگ امتداد



شکل ۳-۸

را میتوان مطابق شکل ۸-۲ که در آن نیرو تابعی از زمان است با روش رسم نشان داد .
 سطح زیر منحنی در فاصله t_1 و t_2 برابر ضربه نیروی F است .
 هر گاه ضربه مؤثر بر جسم مثبت باشد اندازه حرکت جسم، افزایش و چنانچه منفی
 باشد اندازه حرکت کاهش می یابد. هر گاه ضربه مؤثر بر جسم برابر صفر باشد اندازه حرکت
 ثابت میماند .

مثال ۱- تغییر اندازه حرکت حاصله از عمل نیروهای زیر را بدست آورید . (a)
 نیروی ثابت 10 n بمدت دو ثانیه در امتداد x ها بطرف راست بر جسمی اثر میکند .
 (b) بر جسم نیروی ثابت 10 n بمدت دو ثانیه در امتداد محور x ها بطرف راست اثر میکند
 سپس بمدت دو ثانیه دیگر نیروی 20 n بطرف چپ بر آن وارد میشود . (c) جسم بمدت دو
 ثانیه تحت اثر نیروی 10 n بطرف راست و سپس بمدت یک ثانیه تحت اثر نیروی 20 n
 بطرف چپ قرار میگیرد . در شکل ۸-۳ این نیروها بصورت توابعی از زمان نشان داده
 شده اند .



شکل ۸-۳

(a) در این حال ضربه $(+10\text{ n}) \times (2\text{ sec}) = +20\text{ n} \cdot \text{sec}$ اندازه حرکت هر
 جسم که تحت تأثیر چنین ضربهای واقع شود $20\text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ تغییر میکند و این تغییر تابع
 جرم جسم یا سرعت اولیه آن نیست .
 فرض کنیم جرم جسم 2 kgm و در ابتدا بحال سکون باشد اندازه حرکت انتهایی
 آن برابر تغییر اندازه حرکت خواهد بود. لذا سرعت انتهایی آن 10 m/sec بطرف راست
 میشود. (با محاسبه شتاب صحت محاسبه را امتحان کنید).
 هر گاه سرعت اولیه جسم 5 m/sec بطرف راست بود اندازه حرکت اولیه آن برابر
 $10\text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ و سرعت انتهایی آن 15 m/sec میشود .

هرگاه جسم در ابتدا با سرعت 5 m/sec بطرف چپ میرفت اندازه حرکت اولیه آن

$$-10 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} - \text{و اندازه حرکت انتهائی آن } +10 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} \text{ و سرعت آن } 5 \text{ m/sec} \text{ بطرف}$$

راست میشد. یعنی نیروی ثابت 10 n که بطرف راست بر جسم اثر میکند ابتدا سرعت جسم را کم کرده آنرا ساکن میکند و سپس بطرف راست با آن سرعت میدهد.

(b) ضربه در این حالت برابر

$$+10 \text{ n} \times 2 \text{ sec} - 20 \text{ n} \times 2 \text{ sec} = -20 \text{ n} \cdot \text{sec}$$

اندازه حرکت هر جسمی که تحت اثر چنین ضربه‌ای قرار گیرد با اندازه $20 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$

کاهش می‌یابد. در اینجا نیز مانند مثال قبل عمل کنید.

(c) در این حال ضربه

$$10 \text{ n} \times 2 \text{ sec} - 20 \text{ n} \times 1 \text{ sec} = 0$$

هر جسمی تحت تأثیر چنین ضربه‌ای قرار گیرد تغییر اندازه حرکت نخواهد داشت. البته اندازه حرکت آن در دو ثانیه اول افزایش و در یک ثانیه بعد به همان اندازه کاهش یافته بمقدار اول میرسد. بعنوان تمرین فرض کنید جسمی بجرم 2 kgm با سرعت ثابت 5 m/sec بطرف چپ در حرکت است و تحت تأثیر این ضربه قرار بگیرد. رسم منحنی تغییرات سرعت نسبت به زمان در حل مسئله مفید است.

مثال ۲- توپی بجرم 0.4 kgm بدیواره آجری برخورد میکند سرعت آن لحظه‌ای قبل از برخورد 30 m/sec بطرف چپ و لحظه‌ای پس از برخورد 20 m/sec بطرف راست است. ضربه وارده بر دیواره را حساب کنید.

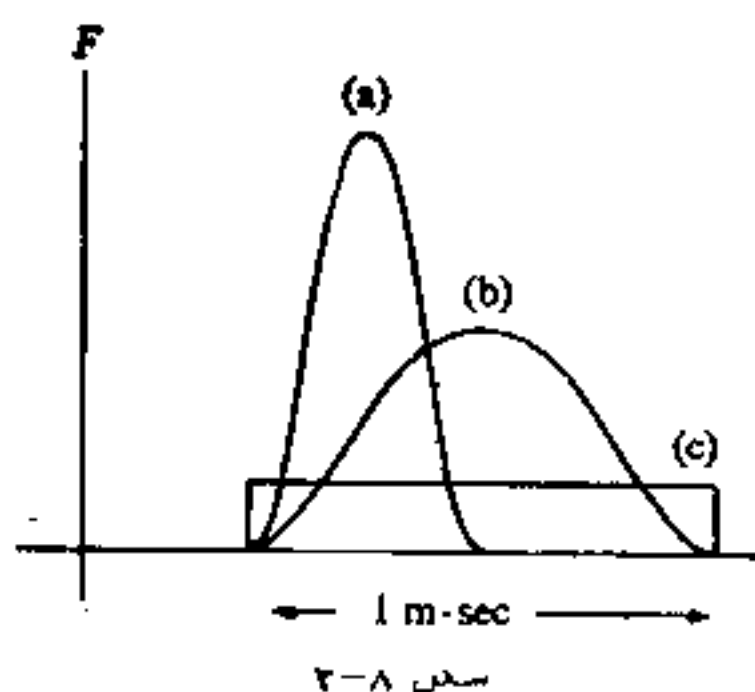
$$\text{اندازه حرکت اولیه } 0.4 \text{ kgm} \times (-30 \text{ m/sec}) = -12 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$$

است. و در حالت دوم $+8 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$ تغییر اندازه حرکت برابر است با:

$$mv_2 - mv_1 = 8 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}} - (-12 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}) = 20 \text{ kgm} \cdot \frac{\text{m}}{\text{sec}}$$

ضربه مؤثر به توپ برابر $20 \text{ n} \cdot \text{sec}$ است و چون ضربه مؤثر مذکور مثبت است نیروی مؤثر بر دیواره بطرف راست ممتد است.

توجه داشته باشید که نیروی مؤثر بر توپ را نمیتوان بدست آورد مگر اینکه درباره



چگونگی برخورد اطلاعات بیشتری داشته باشیم. در شکل ۴-۸ نحوه تغییرات نیرو بر حسب زمان در برخوردهای عادی نشان داده شده است. پیش از برخورد، اندازه نیرو صفر است. بتدریج افزایش یافته به مقدار ماکزیمم خود میرسد، سپس کاهش یافته مجدداً صفر میشود. هر گاه توپ نسبتاً صلب باشد زمان برخورد کوتاهتر و اندازه نیروی ماکزیمم زیادتر است. (منحنی a) هر گاه قابلیت ارتجاع

توپ نظیر توپ تنیس زیاد باشد زمان برخورد و مقدار ماکزیمم نیرو کمتر از حالت قبل است (منحنی b) و در هر حال اندازه ضربه، برابر سطح زیر منحنی است و برابر است با $20 \pi \cdot \text{sec}$ در حالت ایده آلی که اندازه نیرو ثابت و زمان برخورد یک میلی ثانیه (1 m sec) است اندازه نیرو 20000π خواهد بود. توضیح دهید که چرا گرفتن یک توپ که با سرعت در حرکت است کمتر از برخورد غیر منتظره آن دردناک است.

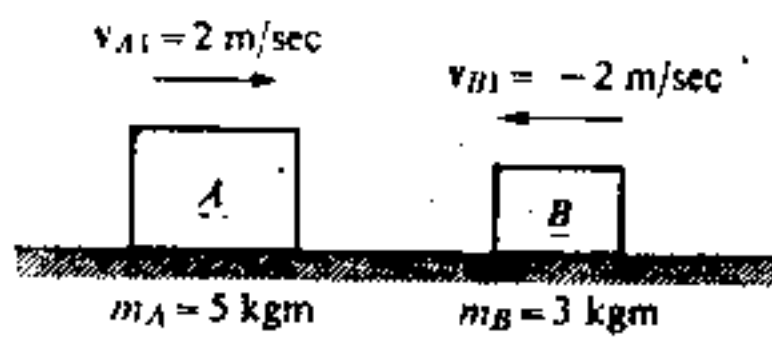
۴-۸ ، اصل بقاء اندازه حرکت خطی

چون نیروی عمل و عکس العمل بین دو نقطه مادی موجود است، وقتی یکی از این دو، نیروئی برد دیگری وارد کند، اندازه حرکت هر دو جسم تغییر میکند. (نیرو ممکن است در اثر جاذبه ثقلی، و یا مغناطیسی باشد.) از طرف دیگر چون بنا بر اصل سوم نیوتون، عمل و عکس العمل مساوی و مختلف جهت هستند، لذا ضربه مؤثر بر هر یک از دو نقطه مادی با دیگری مساوی و مختلف جهت است. بنابراین نتیجه میگیریم که: تغییر برداری اندازه حرکت هر یک از دو نقطه مادی با دیگری برابر و مختلف جهت میباشد و بزبان دیگر تغییر اندازه حرکت مجموعه دو نقطه مادی برابر صفر است.

همیشه و همه جا نیروهای داخلی بصورت جفت عمل و عکس العمل وجود دارند. در نتیجه اندازه حرکت کل دستگاه، در اثر نیروهای داخلی، نمیتواند تغییر یابد. لذا وقتی نیروهای مؤثر بر اجزاء یک دستگاه فقط نیروهای داخلی باشند (یعنی از خارج نیروئی برد دستگاه اثر نکند.) جمع کل اندازه حرکت دستگاه ثابت میماند. این اصل را اصل بقاء اندازه حرکت مینامند که بصورت زیر بیان می شود: وقتی دستگاهی تحت اثر نیروهای خارجی نباشد اندازه حرکت کل دستگاه ثابت میماند و امتداد، جهت و مقدار آن تغییر نمی کند. این اصل یکی از اساسی ترین اصول مکانیک است و چنانکه می بینیم، اصلی بمراتب

جامع تر از اصل بقاء انرژی مکانیکی است. چنانچه انرژی مکانیکی وقتی ثابت میماند که نیروهای مؤثر بر جسم از نوع تلف کننده انرژی نباشند، ولی اصل بقاء اندازه حرکت تابع طبیعت نیرو نیست.

مثال ۱- در شکل ۵-۸ دو جسم A و B نشان داده شده است که جرم و سرعت اولیه آنها به ترتیب m_A و v_{A1} بطرف راست و m_B و v_{B1} بطرف چپ میباشد. چون اصطکاک صفر است و نیروی خارجی بر دو جسم وارد نمیشود در لحظه برخورد، فقط دو جسم نیروهای برهم وارد می آورند که عمل و عکس العمل هستند و اندازه حرکت دستگاه الزاماً ثابت خواهد ماند.

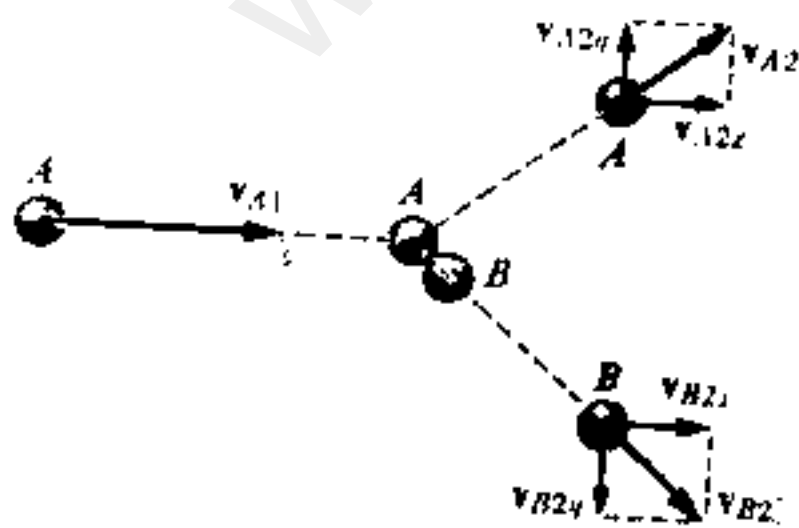


شکل ۵-۸

هرگاه v_{A2} و v_{B2} سرعت دو جسم پس از برخورد فرض شوند خواهیم داشت:

$$m_A v_{A1} + m_B v_{B1} = m_A v_{A2} + m_B v_{B2} \quad (5-8)$$

مثال ۲- در شکل ۶-۸ دو جسم بجرمهای m_A و m_B نشان داده شده است. سرعت جسم A قبل از برخورد v_{A1} و سرعت جسم B قبل از برخورد $v_{B1} = 0$ است. پس از برخورد، دو جسم با سرعتهای v_{A2} و v_{B2} حرکت میکنند. نیروئی غیر از نیروی داخلی که در مرحله برخورد وجود دارد بر این دو جسم اثر نمیکند. در این مسئله طبیعت برداری اندازه حرکت نشان داده شده است. اصل بقاء اندازه



شکل ۶-۸

حرکت را میتوان روی هر دو محور بین مؤلفه ها نوشت. امتداد v_{A1} را محور x ها انتخاب میکنیم. مؤلفه اندازه حرکت کل در امتداد محور x ها $m_A v_{A1}$ و مؤلفه اندازه حرکت در امتداد محور y ها صفر است. اندازه حرکت در امتداد محور x ها پس از برخورد عبارتست از:

$$m_A v_{A2x} + m_B v_{B2x}$$

و اندازه مؤلفه اندازه حرکت در امتداد محور y ها پس از برخورد عبارتست از:

$$m_A v_{A_{xy}} - m_B v_{B_{xy}}$$

بنابراین خواهیم داشت :

$$m_A v_{A_{yx}} + m_B v_{B_{yx}} = m_A v_{A_x} \quad (۶-۸)$$

$$m_A v_{A_{xy}} - m_B v_{B_{xy}} = 0 \quad (۷-۸)$$

۳-۸ ، برخورد الاستیک و غیر الاستیک

فرض کنیم جرم دو جسم و سرعت‌های آنها پیش از برخورد، معلوم باشد و بخواهیم سرعت آنها را پس از برخورد بدست آوریم. هر گاه برخورد، نظیر آنچه در شکل ۵-۸ نشان داده شده از روبرو باشد فرمول ۵-۸ يك معادله برای تعیین v_{A_x} و v_{B_x} در اختیار ما می‌گذارد و هر گاه برخورد نظیر شکل ۶-۸ باشد دو فرمول ۶-۸ و ۷-۸ دو معادله برای تعیین چهار مؤلفه سرعت یعنی $v_{A_{yx}}$ و $v_{A_{xy}}$ و $v_{B_{yx}}$ و $v_{B_{xy}}$ میباشند. پس اصل بقاء اندازه حرکت بتنهائی برای تعیین سرعت انتهای در برخورد کافی نیست و باید در جستجوی معادلات دیگری باشیم.

هر گاه نیروهای عمل و عکس‌العمل موجود در هر برخورد از نوع نیروهای ذخیره‌کننده انرژی باشند، انرژی جنبشی کل دو جسم، قبل و بعد از برخورد، ثابت میماند. در اینحال برخورد را الاستیک کامل می‌نامیم. هر گاه مطابق شکل ۷-۸ فنر یا شکلی را به جسم A بچسبانیم برخورد آن با جسم B تقریباً الاستیک کامل است.



شکل ۷-۸

وقتی دو جسم باهم برخورد می‌کنند انرژی جنبشی آنها تبدیل به انرژی پتانسیل ارتجاعی فنر میشود زیرا فنر پس از برخورد، متراکم میگردد. سپس فنر باز شده انرژی پتانسیل خود را مجدداً به انرژی جنبشی که بین دو جسم تقسیم میشود تبدیل میکند.

برعکس ممکن است دو جسم پس از برخورد بهم چسبیده مانند جسم واحدی حرکت کند. چنین برخوردی را برخورد غیر الاستیک کامل می‌نامند. فرض کنیم دو جسمی که در شکل ۸-۵ نشان داده شده‌اند مکانیسمی داشته باشند که پس از برخورد بهم بچسبند (مکانیسم اتصال واگن‌های قطار) یا دو جسم شکل ۷-۸ پس از برخورد بهم قفل شوند. در این حال سرعت دو جسم یکسان خواهد شد.

۷-۴، برخوردهای غیر الاستیک

در حالت خاصی که برخورد دو جسم A و B غیرالاستیک کامل باشد بنابر تعریف برخورد غیرالاستیک کامل میتوان نوشت:

$$v_{A2} = v_{B2} = v_2$$

هرگاه فرمول بالا را با فرمول بقا اندازه حرکت ترکیب کنیم خواهیم داشت:

$$m_A v_{A1} + m_B v_{B1} = (m_A + m_B) v_2 \quad (۸-۸)$$

هرگاه جرم دو جسم و سرعت آنها قبل از برخورد، معلوم باشد سرعت آنها پس از برخورد قابل محاسبه است.

انرژی جنبشی دو جسم قبل از برخورد برابر

$$E_{k1} = \frac{1}{2} m_A v_{A1}^2 + \frac{1}{2} m_B v_{B1}^2$$

و پس از برخورد

$$E_{k2} = \frac{1}{2} (m_A + m_B) v_2^2$$

در حالت خاصی که جسم B قبل از برخورد ساکن باشد $v_{B1} = 0$ و نسبت انرژی جنبشی کل قبل و بعد از برخورد برابر است با:

$$\frac{E_{k2}}{E_{k1}} = \frac{(m_A + m_B) v_2^2}{m_A v_{A1}^2}$$

هرگاه v_2 را از فرمول ۸-۸ بدست آورده در این فرمول قرار دهیم خواهیم داشت:

$$\frac{E_{k2}}{E_{k1}} = \frac{m_A}{m_A + m_B}$$

طرف راست تساوی، حتماً کوچکتر از واحد است و طرف چپ نیز الزاماً چنین میشود یعنی انرژی جنبشی که دو جسم کاهش می یابد.

مثال ۱- فرض کنید برخورد دو جسم در شکل ۸-۵ غیرالاستیک کامل و جرم و سرعت

اولیه آنها چنانکه در شکل نشان داده شده است $m_A = 5 \text{ kgm}$ و $m_B = 3 \text{ kgm}$ و $v_{A_1} = 2 \text{ m/sec}$ و $v_{B_1} = -2 \text{ m/sec}$ باشد. سرعت پس از برخورد برابر است با :

$$v_2 = \frac{m_A v_{A_1} + m_B v_{B_1}}{m_A + m_B} = 0 \text{ m/sec}$$

چون v_2 مثبت است. پس از برخورد، دو جسم بطرف راست حرکت میکنند. انرژی جنبشی دو جسم قبل از برخورد، برابر است با :

$$\frac{1}{2} m_A v_{A_1}^2 = 10 \text{ J}$$

$$\frac{1}{2} m_B v_{B_1}^2 = 6 \text{ J}$$

یعنی انرژی جنبشی کل پیش از برخورد برابر ۱۶ ژول است. توجه کنید با وجود آنکه سرعت و اندازه حرکت جسم B منفی است، انرژی جنبشی آن مثبت است چه انرژی متناسب با مجذور سرعت است. انرژی جنبشی پس از برخورد برابر است با :

$$\frac{1}{2} (m_A + m_B) v_2^2 = 0 \text{ J}$$

نه تنها انرژی جنبشی ثابت نمانده بلکه مقدار آن $\frac{1}{16}$ مقدار اولیه است و $\frac{15}{16}$ انرژی

دگم شده است. هر گاه دو جسم مانند دو واگن قطار بهم وصل باشند قسمت زیادی از این انرژی، گم شده بصورت انرژی نوسانی درآمده جذب میشوند.

هر گاه نظیر شکل ۷-۸ بین دو جسم فنری قرار گرفته باشد و دو جسم بهم قفل شده باشند وقتی سرعت دو جسم مساوی شود فنر فشرده یا منبسط شده قسمت زیادی از انرژی، بصورت انرژی پتانسیل در فنر ذخیره میشود. هر گاه همه این انرژیها (جنبشی - پتانسیل) بحساب آورده شود انرژی کل ثابت مانده در حالیکه انرژی جنبشی ثابت نمانده است. اما اصل بقا اندازه حرکت، اعم از اینکه برخورد الاستیک باشد یا نه، صحیح است

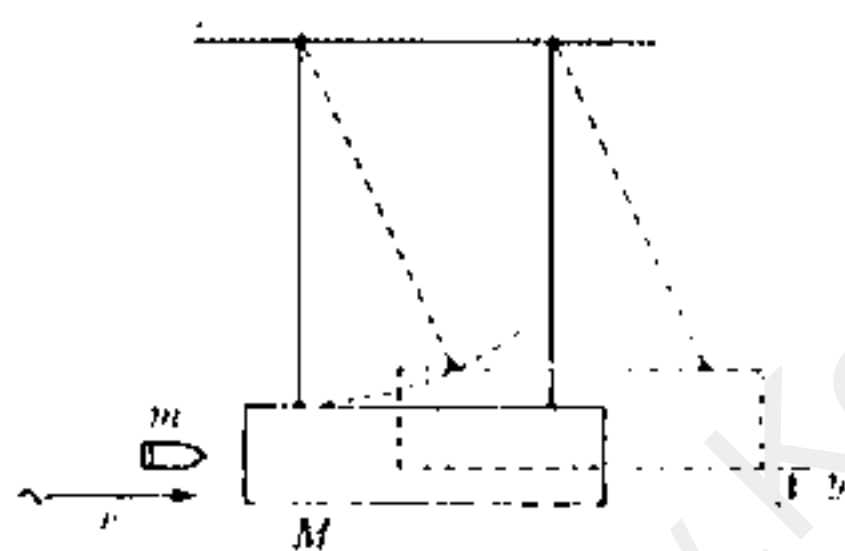
مثال ۴- پاندول بالستیک اسبابی است که بکمک آن سرعت گلوله‌ها را اندازه میگیرند

گلوله بایک پاندول برخورد غیرالاستیک کامل انجام میدهد که جرم آن بمراتب بیشتر از جرم گلوله است. لحظه‌ای پس از برخورد، اندازه حرکت مجموعه پاندول و گلوله مساوی

اندازه حرکت گلوله پیش از برخورد است اما چون سرعت پاندول بسیار کم است اندازه حرکت آن باسانی تعیین میشود. با وجود آنکه وسایل بهتری برای تعیین اندازه حرکت گلوله‌ها ساخته شده است، معذالک این پاندول وسیله مناسبی برای اندازه گیری اندازه حرکت در آزمایشگاه است.

در شکل ۸-۸ پاندول بالستیکی نشان داده شده که ممکن است از چوب ساخته شده و جرم آن (m') باشد. این پاندول بدو طناب قائم‌الوتر است. گلوله‌ای بجرم m و سرعت v بآن برخورد کرده در آن فرو میرود. چون زمان برخورد نسبت بزمان نوسان پاندول کوچک است میتوان گفت در لحظه برخورد دو طناب در امتداد قائم هستند. بنابراین در امتداد افقی نیروی خارجی بر گلوله و پاندول اثر نمی‌کند و اندازه حرکت افقی قبل و بعد از برخورد ثابت میماند.

$$mv = (m + m')V \quad v = \frac{m + m'}{m} V$$



شکل ۸-۸ پاندول بالستیک

انرژی جنبشی، لحظه‌ای پس از برخورد

$$E_k = \frac{1}{2} (m + m') V^2$$

پاندول آنقدر بطرف راست منحرف میشود تا تمام انرژی جنبشی، آن به انرژی پتانسیل تبدیل گردد. (اثر ناچیز مقاومت هوا و اصطکاک صرف نظر می‌شود).

$$\frac{1}{2} (m + m') V^2 = (m + m') gy$$

$$V = \sqrt{2gy}$$

و

$$v = \frac{m + m'}{m} \sqrt{2gy}$$

با در دست داشتن m و m' و سرعت اولیه v گلوله قابل محاسبه است. دقیقاً توجه داشته باشید که انرژی جنبشی در این برخورد، ثابت نمی‌ماند. نسبت انرژی جنبشی مجموعه گلوله و پاندول، پس از برخورد به انرژی جنبشی اولیه گلوله چنین است.

$$\frac{\frac{1}{2}(m+m')V^2}{\frac{1}{2}mv^2} = \frac{m}{m+m'}$$

و اگر مثلا $m = 1 \text{ gm}$ و $m' = 100 \text{ gm}$ باشد یک هزارم انرژی اصلی باقی میماند و ۹۹۹ در هزار آن به انرژی داخلی تبدیل میشود.

۵-۸، برخورد الاستیک

اکنون برخورد الاستیک کامل دو جسم A و B را که از روبرو (یا در امتداد خط المرکزین) صورت میگیرد در نظر میگیریم. دو جسم پس از برخورد با سرعت های v_{A2} و v_{B2} حرکت میکنند. چون انرژی جنبشی و نیز اندازه حرکت ثابت مانده اند. از اصل بقای انرژی جنبشی نتیجه میشود:

$$\frac{1}{2} m_A v_{A1}^2 + \frac{1}{2} m_B v_{B1}^2 = \frac{1}{2} m_A v_{A2}^2 + \frac{1}{2} m_B v_{B2}^2$$

و از اصل بقای اندازه حرکت داریم:

$$m_A v_{A1} + m_B v_{B1} = m_A v_{A2} + m_B v_{B2}$$

چون جرم دو جسم و سرعت آنها قبل از برخورد، معلوم است با دو معادله مستقل فوق میتوان دو سرعت انتهائی را بدست آورد. از حل این دو معادله نتایج زیر بدست میآید:

$$(v_{B2} - v_{B1}) = -(v_{A1} - v_{A2}) \quad (9-8)$$

$$v_{A2} = \frac{2m_B v_{B1} + v_{A1}(m_A - m_B)}{m_A + m_B} \quad (10-8)$$

$$v_{B2} = \frac{2m_A v_{A1} + v_{B1}(m_B - m_A)}{m_A + m_B} \quad (11-8)$$

تفاضل $v_{B2} - v_{A2}$ سرعت جسم B نسبت به A پس از برخورد و نیز $v_{B1} - v_{A1}$ سرعت B نسبت به A پیش از برخورد میباشد. بنابراین فرمول (۹-۸) را چنین بیان میکنند: اندازه سرعت نسبی دو جسم، در اثر برخورد الاستیک روبرو، تغییر نکرده فقط علامت آن تغییر می کند.

در حالت خاصی که جسم B پیش از برخورد ساکن است $v_{B1} = 0$ و فرمولهای ۱۰-۸ و ۱۱-۸ بصورت های زیر ساده میشود.

$$v_{A2} = \frac{m_A - m_B}{m_A + m_B} v_{A1} \quad v_{B2} = \frac{2m_A}{m_A + m_B} v_{A1}$$

هرگاه جرم دو جسم A و B مساوی باشد $v_{A1} = 0$ و $v_{B2} = v_{A1}$ یعنی جسم اول ساکن شده جسم دوم با سرعت قبل از برخورد جسم اول به حرکت درمیآید. انرژی

جنبشی و اندازه حرکت قبل و بعد از برخورد ثابت مانده‌اند.
وقتی جرم دو جسم نامساوی باشند، انرژی جنبشی پس از برخورد عبارتند از :

$$(E_{k2})_A = \frac{1}{4} m_A v_{A2}^2 = \frac{m_A - m_B}{m_A + m_B} (E_{k1})_A$$

$$(E_{k2})_B \times \frac{1}{4} m_B v_{B2}^2 = \frac{4 m_A m_B}{(m_A + m_B)^2} (E_{k1})_A$$

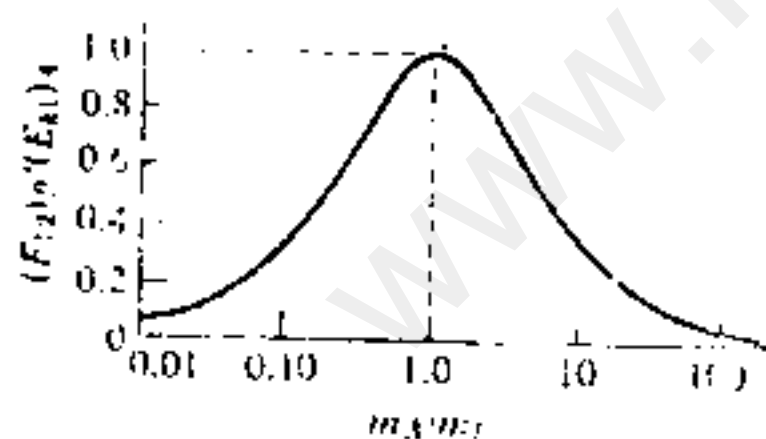
بصورت آوردن درصد کاهش انرژی جسم A نیز دارای اهمیت است. یعنی بدانیم نسبت انرژی جنبشی جسم A پس از برخورد، چند درصد انرژی آن پیش از برخورد است. چون برخورد الاستیک کامل است، کاهش انرژی A برابر افزایش انرژی B است. این نسبت برابر است با:

$$\frac{(E_{k2})_B}{(E_{k1})_A} = \frac{4 m_A m_B}{(m_A + m_B)^2} = 4 \frac{m_A}{m_B} \frac{1}{[1 + (m_A/m_B)]^2}$$

کاهش نسبی انرژی جنبشی را در شکل ۹-۸ بصورت تابعی از لگاریتم $\frac{m_A}{m_B}$ نشان

داده‌اند. وقتی $\frac{m_A}{m_B}$ سمت صفر یا بینهایت میل کند، کاهش انرژی نیز سمت صفر میل می‌کند

(مثلاً جسم بسیار سبکی بجسم بسیار سنگینی برخورد کند و یا جسم بسیار سنگینی بجسم بسیار سبکی برخورد نماید) در حالت اول، جسم سبک پس از برخورد، تقریباً با همان سرعت بر می‌گردد.



شکل ۹-۸ کاهش نسبی انرژی در برخورد دور و یا انرژی که بصورت تابعی از نسبت در جرم رسم شده است.

در حالت دوم جسم سنگین پس از برخورد، تقریباً با همان سرعت اولیه خود بحرکت ادامه می‌دهد وقتی $m_A = m_B$ باشد حداکثر کاهش انرژی پیدا میشود و بازاه این نسبت، کاهش انرژی همانطور که در شکل نشان داده شده است برابر واحد است.

این مسئله در کند کردن سرعت نوترون که در بعضی از واکنش‌های اتمی تولید میشوند، اهمیت

فراوان دارد. وقتی نوترون از درون محیط مادی عبور میکند با هسته اتمها برخورد الاستیک کامل انجام میدهد. حال اگر جرم هسته، مساوی جرم نوترون باشد، کاهش انرژی نوترون ماکزیموم است. پس هسته هیدروژن معمولی، مناسب‌ترین هسته‌هاست. هر چه جرم هسته بیشتر باشد کاهش انرژی کمتر است.